

Administratie verduidelijkt en verlengt ‘corona-circulaire’ over 80 %-grens

Bij de berekening van de 80 %-grens in het kader van een groeps- of IPT-verzekering voor een bedrijfsleider, wordt rekening gehouden met de zogenaamde ‘regelmatige en minstens maandelijkse bezoldiging’ (art. 59 en 195, § 1, al. 2 WIB 1992). Eind vorig jaar heeft de Administratie een circulaire gepubliceerd waarin zij aangaf hoe deze voorwaarde moet worden beoordeeld, gelet op de gevolgen van de coronacrisis op het vlak van de bedrijfsleidersbezoldigingen (die in sommige gevallen tijdelijk werden verminderd of zelfs volledig geschorst); [zie uitgebreid *Fisc.* 2021, nr. 1684, 2]. De Administratie heeft nu een ‘addendum’ gepubliceerd waarin zij “een aantal vragen” verduidelijkt die gerezen zijn “naar aanleiding van de toepassing van de voormelde circulaire” (Ci. 2021/C/55 van 10 juni 2021; zie reeds, kort, *Fisc.* 2021, nr. 1706, 13).

Waarover gaat het ?

Heel wat vennootschappen zagen zich tijdens de coronapandemie genoodzaakt de bezoldiging van hun bedrijfsleiders tijdelijk terug te schroeven of zelfs te onderbreken. Dit had soms erg kwalijke gevolgen in het licht van de zogeheten ‘80 %-grens’. Die 80 %-grens legt de maximaal aftrekbare pensioenpremie vast voor de vennootschap in het kader van een IPT- of groepsverzekering. Een belangrijke rekenparameter in de 80 %-grens is de bezoldiging van de bedrijfsleider. Bij een daling van de bezoldiging daalt ook het resultaat van de 80 %-grens. In niet eens zo extreme gevallen had de coronagerelateerde daling van de bezoldiging zelfs tot gevolg dat de 80 %-grens een nulresultaat opleverde (of een resultaat dat lager was dan het met premies uit het verleden reeds opgebouwd pensioenkapiitaal, wat op hetzelfde neerkwam).

Zo waren de pensioenpremies slechts gedeeltelijk en soms zelfs helemaal niet aftrekbaar voor de vennootschap (verworpen uitgave). Er viel zelfs te vrezen dat de pensioenpremies in sommige gevallen als voordeel van alle aard in hoofde van de bedrijfsleider belast konden worden.

De circulaire 2020/C/153 van 14 december 2020 over de berekening van de 80 %-grens heeft een oplossing willen aanreiken voor dit ‘coronaprobleem’. Die circulaire riep echter een aantal vragen op (*Fisc.* 2021, nr. 1684, 2). In haar nieuwe circulaire (die als ‘addendum’ wordt uitgebracht bij de voormelde circulaire van 14 december 2020) worden sommige van die vragen opgehelderd. Een aantal ‘verduidelijkingen’ zijn geruststellend, andere doen toch de wenkbrauwen fronsen. Een ander aandachtspunt was dat de circulaire van 14 december 2020 enkel betrekking had op een coronagekoppelde inkomsterugval die zich in het kalenderjaar 2020 voerde, terwijl ook 2021 een probleemjaar is

geworden. De voor het jaar 2020 uitgedokterde regeling wordt dan ook verlengd voor het jaar 2021, zo menen wij toch uit de nieuwe circulaire te mogen afleiden.

Regelmatige en maandelijkse bezoldiging/genot overbruggingsrecht

Pensioenbijdragen in het kader van een groeps- of IPT-verzekering voor bedrijfsleiders zijn in hoofde van de vennootschap slechts aftrekbaar in de mate dat ze betrekking hebben op bezoldigingen die aan de bedrijfsleider regelmatig en ten minste om de maand worden betaald of toegerekend vóór het einde van het belastbaar tijdperk waarin de ertoe aanleiding gevende bezoldigde werkzaamheden zijn verricht en mits zij door de vennootschap op de resultaten van dat tijdperk worden aangerekend (art. 195, § 1, tweede lid WIB 1992). In het vakjargon worden die bepalingen gebundeld onder de noemer ‘regelmatige en maandelijkse bezoldiging’. Die (op jaarbasis beoordeelde) ‘regelmatige en maandelijkse bezoldiging’ geldt meteen ook als referentiebezoldiging voor de berekening van de 80 %-grens.

Bij gebrek aan ‘regelmatige en maandelijkse bezoldiging’, is er ons inziens op basis van – of liever, wegens miskenning van – artikel 38, § 1, eerste lid, 19° WIB 1992 sprake van taxatie van de door de vennootschap betaalde pensioenbijdragen als voordeel van alle aard in hoofde van de bedrijfsleider. Een andere visie die ook circuleert, is dat er in dit geval wegens miskenning van artikel 195, § 1, tweede lid WIB 1992, ‘hooguit’ sprake is van een volledige verwerping van de pensioenbijdragen bij de vennootschap.

De circulaire van 14 december 2020 boog zich in een eerste onderdeel over de invulling van de vereiste van de ‘regelmatige en maandelijkse bezoldiging’: “Om te beoordelen of de voormelde

Een aantal ‘verduidelijkingen’ zijn geruststellend, andere doen toch de wenkbrauwen fronsen

bezoldigingen regelmatig en ten minste om de maand worden betaald of toegekend, worden de maanden waarvoor de bedrijfsleider zijn bezoldiging heeft stopgezet en als tijdelijke maatregel in het kader van de crisis door COVID-19 een overbruggingsrecht kan genieten buiten beschouwing gelaten”.

De belangrijkste vragen die dit eerste onderdeel oproept, krijgen in de nieuwe, aanvullende circulaire van 10 juni 2021 een bevredigend antwoord.

- Voormelde tekst uit de initiële circulaire ontfermde zich enkel over de (tijdelijke) *stopzetting* van de bezoldiging en niet over de (tijdelijke) *verlaging* van de bezoldiging. In de praktijk hebben er zich echter wellicht weinig echte ‘loonstopzettingen’ – en dus volledige loononderbrekingen – voorgedaan, al was het maar omdat de meeste bedrijfsleiders een bedrijfswagen genieten en die ook tijdens de coronapandemie zijn blijven genieten en aldus minstens het daaruit voortvloeiende voordeel van alle aard bij voortduur genoten hebben. De nieuwe circulaire stelt gerust in die zin dat zij bevestigt dat niet alleen loononderbrekingen, maar ook loonsverlagingen geen afbreuk doen aan het ‘regelmatig en maandelijks karakter’ van de bezoldiging (randnummers 7 en 10 van de nieuwe circulaire). Hierdoor is het gevaar op automatische totale verwerping van de pensioenpremie of diens taxatie als voordeel van alle aard in hoofde van de bedrijfsleider (zie hoger) helemaal afgewend, althans mits er sprake is van een *coronagerelateerde* loononderbreking en/of loonsverlaging (zie hieronder).

- In dezelfde logica wordt aanvaard dat de 80 %-grens berekend mag worden op basis van de tijdens het (boek)jaar werkelijk toegekende – lagere – bezoldiging, zelfs als die strikt genomen omwille van de loononderbrekingen en/of loonsverlagingen misschien geen ‘regelmatig en maandelijks karakter’ heeft (randnummer 9 van de nieuwe circulaire).

- Voor zover als nodig bevestigt de nieuwe circulaire in hetzelfde randnummer 9 ook dat het mogelijk door de bedrijfsleider aangevraagd en genoten overbruggingsrecht niet meegerekend wordt voor de bepaling van de referentiebezoldiging met het oog op de toetsing van de 80 %-grens : fiscaaltechnisch mag het overbruggingsrecht dan wel een ‘bedrijfsleidersbezoldiging’ zijn, maar die is niet ten laste van de vennootschap zoals het voormelde artikel 195, § 1, tweede lid WIB 1992 het voorschrijft (*Fisc.* 2021, nr. 1684, 2).

- De voormelde ‘toleranties’ gelden enkel als er sprake is/was van een *coronagerelateerde* loononderbreking en/of loonsverlaging.

- Voor vennootschappen waarvoor de regering een verplichte sluiting heeft opgelegd, volstaat het hiertoe dat de bedrijfsleider gedurende de periodes waarin er sprake is/was van loononderbreking en/of loonsverlaging effectief een overbruggingsrecht heeft genoten of *kan/kon* genieten. In dit verband verduidelijkt de circulaire nu dat als de bedrijfsleider wel aan alle voorwaarden voldeed om het overbruggingsrecht te verkrijgen (en de vennootschap dit ook hard kan maken), maar hij dat recht om enige reden niet heeft aangevraagd, de voormelde toleranties toch gelden (randnummer 8 van de nieuwe circulaire).

- Voor vennootschappen waarvoor de regering geen verplichte sluiting heeft opgelegd, is hiertoe vereist dat “*de bedrijfsleider als gevolg van de crisis door COVID-19 de activiteit tijdelijk geheel of gedeeltelijk moet onderbreken en een overbruggingsrecht kan verkrijgen. In dit geval moet de vennootschap aan de hand van objectieve elementen kunnen aantonen dat de onderbreking van de activiteit van de bedrijfsleider een onmiddellijk gevolg is van de crisis door COVID-19*” (randnummers 10 en 11 van de nieuwe circulaire). Opvallend is dat in deze constellatie, en dit ondanks het feit dat de tekst van de nieuwe circulaire ook hier spreekt van een overbruggingsrecht dat *kan* (of *kon*) worden verkregen (en dus niet noodzakelijk ook effectief verkregen wordt of werd), niet herhaald wordt dat de voormelde toleranties ook gelden voor de bedrijfsleider die weliswaar geen overbruggingsrecht heeft aangevraagd, maar er wel recht op had.

Over te dragen kost

In haar tweede onderdeel boog de circulaire van 14 december 2020 zich over de gevolgen van de overschrijding van de 80 %-grens als gevolg van de onderbreking en – zo blijkt uit de hoger toegelichte verduidelijkingen die de nieuwe circulaire heeft verstrekt – ook van de loutere daling van de bezoldiging.

De belastingadministratie kwam er met een onuitgegeven en pragmatische oplossing voor de dag. Het deel van de pensioenpremies dat omwille van de vermindering van de jaarbezoldiging gedurende periodes met overbruggingsrecht (zie hoger), de 80 %-grens overschrijdt en derhalve niet aftrekbaar is voor de vennootschap in het lopende boekjaar, kan via de overlopende rekening 49 ‘over te dragen kosten’ van het actief naar het volgende boekjaar doorgeschoven worden. Dit vergt dus een boekhoudkundige ingreep. De nieuwe circulaire preciseert in haar randnummer 16 alvast dat als de vennootschap deze boeking niet heeft doorgevoerd, het gedeelte van de premie dat de 80 %-grens overschrijdt zonder meer een verworpen uitgave is.

De nieuwe circulaire bevestigt dat ook loonsverlagingen geen afbreuk doen aan het ‘regelmatig en maandelijks karakter’ van de bezoldiging

De circulaire van 14 december 2020 preciseerde in dit verband nog dat het aldus naar het volgende boekjaar overgedragen gedeelte van de pensioenpremies *“kan worden beschouwd als een voorschot op de premie die tijdens het volgende boekjaar moet worden betaald”*. Waar de Administratie exact op doelde met de verwijzing naar een ‘voorschot op de te betalen premie van het volgende boekjaar’ en met de aansluitende boodschap dat er met het aldus boekhoudkundig overgedragen premiegedeelte *“rekening moet worden gehouden bij de berekening van de 80 %-grens tijdens het volgende boekjaar”*, was niet echt duidelijk.

Volgens de nieuwe circulaire moet de behandeling van het boekhoudkundig en fiscaal overgedragen premiegedeelte als een ‘voorschot’ op de premie van het volgende boekjaar blijkbaar heel letterlijk gelezen worden. De circulaire stelt in dit verband het volgende : *“Die boeking betekent dat het overgedragen gedeelte geacht wordt betrekking te hebben op het volgende jaar en bijgevolg moet worden beschouwd als een voor het volgende jaar verschuldigde premie (voorschot). Dat leidt ertoe dat de voor het volgende jaar verschuldigde premie zou moeten worden vermindert met het overgedragen bedrag om te beantwoorden aan de 80 %-grens en op die manier volledig aftrekbaar te zijn als beroepskost”* (randnummer 15 van de nieuwe circulaire).

De nieuwe circulaire illustreert de werking van dit principe in haar randnummer 17 aan de hand van volgend voorbeeld. Het pensioencontract voorziet sinds het sluiten ervan in 2015 in een recurrente jaarpremie van 4.000 EUR, die de 80 %-grens respecteerde. Als gevolg van een corona-inkomstenterugval in het boekjaar 2020, was die premie in toepassing van de 80 %-grens nog voor slechts 2.800 EUR aftrekbaar. Maar de vennootschap bleef ook in het boekjaar 2020 wel de 4.000 EUR doorbetalen. Dit zou voor het boekjaar 2020 normaal aanleiding hebben gegeven tot een verworpen uitgaven van 1.200 EUR (4.000 – 2.800). In toepassing van de circulaire werd echter het – normaal te verwerpen – premiegedeelte van 1.200 EUR via de overlopende rekening 49 ‘over te dragen kosten’ van het actief naar het boekjaar 2021 doorgeschoven. De circulaire onderscheidt vier hypothesen. We bespreken de eerste twee (de laatste twee parkeren we even), die uitgaan van het scenario dat de bezoldiging zich in 2021 normaliseert en dat de 80 %-grens – opnieuw – een aftrekbare premie oplevert van 4.000 EUR.

- Als de vennootschap haar premiebetaling in 2021 terugschroeft van 4.000 EUR naar 2.800 EUR, is er in 2021 geen verworpen uitgave. In totaal kan de vennootschap dan 4.000 EUR (zijnde de maximumpremie volgens de 80 %-grens)

aftrekken : 2.800 EUR aan effectief in 2021 betaalde premies + 1.200 EUR aan premies die boekhoudkundig en fiscaal van 2020 naar 2021 werden doorgeschoven.

- Als de vennootschap daarentegen voor 4.000 EUR aan premies blijft doorbetalen in 2021, is er in 2021 sprake van een verworpen uitgave voor een bedrag van 1.200 EUR *“aangezien de overgedragen kost [1.200 EUR in ons voorbeeld] niet effectief werd gebruikt als een voorschot op de premie die betrekking heeft op het jaar 2021”*.

Deze benadering roept toch wel de nodige bedenkingen op. Zoals reeds aangegeven in onze vorige bijdrage over de initiële circulaire van 14 december 2020 (*Fisc.* 2021, nr. 1684, 2) vertaalt de 80 %-grens zich niet in een premiebegrenzing voor een bepaald jaar, zoals dat het geval is in de stelsels van het pensioensparen, het langetermijnsparen of het VAPZ. Zij vormt daarentegen een premiebegrenzing in functie van het maximaal pensioenkapitaal dat opgebouwd kan worden over de verleden en toekomstige loopbaan in de vennootschap (+ eventueel tien jaar daarbuiten). Het deel van het maximale pensioenkapitaal dat niet werd gefinancierd in een bepaald jaar, mag in principe altijd gefinancierd – en dus ‘ingehaald’ – worden in een later jaar van de loopbaan (zogeheten backservice-financiering), zolang het uiteindelijke maximale pensioenkapitaal in het licht van de 80 %-grens maar niet overschreden wordt. Omdat er voor het jaar 2020 omwille van ‘coronaperikelen’ geen (of een lagere) premie ten laste werd genomen, lijkt het logisch dat de tenlasteneming ingehaald mag worden wanneer de bezoldiging zich ‘normaliseert’.

Stel dat met de recurrente jaarpremie van 4.000 EUR normaal een pensioenkapitaal zou worden opgebouwd van 100.000 EUR en dat die 100.000 EUR zonder corona-impact netjes binnen de lijnen van de 80 %-grens kleurt. Omwille van een corona-inkomstenterugval in 2020 bleek echter slechts 2.800 EUR van de 4.000 EUR aan effectief betaalde premie aftrekbaar. Het over 2020 niet aftrekbaar premiegedeelte van 1.200 EUR werd conform de circulaire via de overlopende rekening 49 ‘over te dragen kosten’ naar 2021 doorgeschoven. Volgens de circulaire zou er in 2021 slechts een premie betaald mogen worden van 2.800 EUR. Als dat ook effectief zo gebeurt en de normaal voorziene premie van 4.000 EUR in 2021 wordt vermindert tot 2.800 EUR, zal echter ook het geprojecteerd pensioenkapitaal van 100.000 EUR naar ongeveer 98.500 EUR zakken (het geprojecteerd pensioenkapitaal van 100.000 EUR werd immers berekend in de veronderstelling dat er elk jaar effectief een premie betaald zou worden van 4.000 EUR). En dit terwijl de 80 %-grens bij een ‘normalisering’ van de bezoldiging in

Omdat er voor 2020 omwille van corona geen (of een lagere) premie ten laste werd genomen, lijkt het logisch dat dit mag worden ingehaald wanneer de bezoldiging zich normaliseert

De circulaire verslikt zich in een van haar basispijlers niet alleen een beetje, maar behandelt ook een aantal toch wel vaker voorkomende scenario's niet

2021 opnieuw ... een geprojecteerd pensioenkapitaal van 100.000 EUR toelaat. En om die 100.000 op te bouwen, moet ook in 2021 een premie betaald worden van ... 4.000 EUR. Er klopt dus iets niet in de redenering die de Administratie in haar nieuwe circulaire voert, of toch minstens niet in het licht van haar al hoger aangehaalde finaliteit, met name dat de *“in het volgende jaar [dit is in 2021] verschuldigde premie zou moeten worden verminderd met het overgedragen bedrag om te beantwoorden aan de 80 %-grens”* (randnummer 15 van de nieuwe circulaire; eigen onderlijning). Als de vennootschap dus ook in 2021 de premie van 4.000 EUR betaalt, zou er volgens de nieuwe circulaire sprake zijn van een verworpen uitgave wegens een overschrijding van de ... nochtans (opnieuw) nageleefde 80 %-grens.

Zelfs los van deze toch wel fundamentele bedenking heeft voormelde passage uit de circulaire het over ‘de in 2021 verschuldigde premie’. Welnu, de in 2021 verschuldigde premie kan nog tot eind 2021 contractueel verhoogd worden. Vraag is dan ook – in onze vorige bijdrage werd die vrees al geuit – of de verzekeraars niet genoodzaakt zullen worden om in 2021 een soort ‘pro fisco nepbijvoegsel’ bij de groeps- en IPT-verzekeringen te laten ondertekenen die a rato van het boekhoudkundig en fiscaal naar 2021 overgedragen premiegedeelte uit 2020, in een eenmalige extra (inhaal)premie voorziet, die echter niet moet betaald worden omdat die premie al ‘bij wijze van voorschot’ in 2020 werd betaald... Ook dit zou onuitgegeven zijn.

Maar er is (nog) meer. Het voorbeeld uit de circulaire lijkt aan te geven dat de recurrente jaarpremie van 4.000 EUR op basis van de ‘normale’ – lees : niet corona-geïmpacteerde – bezoldiging ook de maximaal toegelaten premie is in het licht van de 80 %-grens. Maar lang niet alle vennootschappen putten de 80 %-grens helemaal uit. Stel weerom dat de recurrente jaarpremie 4.000 EUR bedraagt (waarmee een pensioenkapitaal van 100.000 EUR wordt opgebouwd), terwijl de 80 %-grens op basis van de ‘normale’ bezoldiging toelaat een pensioenkapitaal van 150.000 EUR op te bouwen en dus een recurrente jaarpremie van 6.000 EUR te betalen. In coronajaar 2020 zakte de bezoldiging, waardoor er in dat jaar per hypothese slechts sprake was van een aftrekbare premie van 2.800 EUR. We veronderstellen andermaal dat de vennootschap het niet aftrekbare deel van de premie (1.200 EUR) boekhoudkundig en fiscaal heeft doorgeschoven naar 2021. Gaat men dan ook in die hypothese de vennootschap fiscaal als het ware ‘dwingen’ om de jaarpremie in 2021 van 4.000 EUR terug te brengen naar 2.800 EUR *“om te beantwoorden aan de 80 %-grens”*, daar waar de vennootschap met een loutere verdere premiebetaling van

4.000 EUR, en zo men wil zelfs daarbovenop rekening houdend met de ‘overgedragen’ premie van 1.200 EUR uit 2020, nog ruim onder de radar van de 80 %-grens blijft ? Die in de praktijk ongetwijfeld vaak voorkomende casus komt in de circulaire niet aan bod.

En zo komen we helaas tot de slotsom dat de circulaire zich in een van haar basispijlers, met name de behandeling van het boekhoudkundig en fiscaal naar 2021 overgedragen niet aftrekbare premiedeel over 2020 als een voorschot op de premie van 2021, niet alleen een beetje verslikt maar ook een aantal toch wel vaker voorkomende scenario's niet behandelt.

Verlenging naar 2021 toe ?

De initiële circulaire van 14 december 2020 had het bij herhaling over een corona-inkomsten-terugval ‘in het jaar 2020’. Ondertussen werd het overbruggingsrecht, zij het onder gewijzigde voorwaarden en modaliteiten, verlengd tot 30 september 2021.

In onze vorige bijdrage (*Fisc.* 2021, nr. 1684, 2) stelden we de vraag of de belastingadministratie via een nieuwe circulaire ook nog in 2021 dezelfde soepelheid aan de dag zou leggen en zou toelaten om de naar 2021 doorgeschoven pensioenpremie en vooral dan ook het – omwille van aanhoudende ‘coronaperikelen’ – eventueel niet aftrekbare deel van de in 2021 betaalde pensioenpremie, (verder) door te schuiven naar 2022. Deze vraag was vooral prangend voor de vennootschappen met een gebroken boekjaar. Het voormelde artikel 195, § 1, tweede lid WIB 1992 heeft het immers over de regelmatige en maandelijkse bezoldiging van het *belastbaar tijdperk* (2020-2021) en niet van het *kalenderjaar* (2020). Dezelfde vraag is uiteraard ook niet onbelangrijk voor vennootschappen zonder gebroken boekjaar die nog tot een eind in 2021 de bezoldiging van hun bedrijfsleiders blijvend zouden moeten terugschroeven of die in 2020 nog net de bezoldiging in stand konden houden, maar de bezoldiging in 2021 uiteindelijk toch hebben moeten afbouwen.

De nieuwe circulaire blijft eerder vaag over deze nochtans cruciale vraag. In randnummer 13 wordt er heel even verwezen naar de *“premie die wordt betaald in 2020 of 2021”*, maar de daaropvolgende zin heeft het dan weer enkel over 2020. Ook de illustraties in randnummer 17 over de werking van het ‘voorschotconcept’ behandelen louter en alleen situaties waarin een premiegedeelte *uit 2020* werd doorgeschoven naar 2021.

Misschien moeten we het echter niet te ver zoeken en kan er simpelweg voortgegaan worden op de slotboodschap van de circulaire : *“De hier-*

voor aangehaalde regeling inzake de berekening van de normale brutojaarbezoldiging en de over te dragen premie is van toepassing voor de premies met betrekking tot de jaren 2020 en 2021”

(randnummer 18 van de nieuwe circulaire; eigen onderlijning).

Paul Van Eesbeek
Luc Vereycken

kort

VARIA

PROCEDURE

Wijzigingen inzake ‘bijzondere mechanismen’ en ‘UBO-register’ gepubliceerd

Een tweetal maanden geleden diende de regering in de Kamer een wetsontwerp “houdende diverse financiële bepalingen inzake fraudebestrijding” in (*Fisc.* 2021, nr. 1698, 4). Het wetsontwerp is inmiddels definitief en werd gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 18 juni 2021 als ‘wet van 2 juni 2021’. Zij bestaat uit twee onderdelen.

- Het eerste onderdeel bevat een aantal maatregelen ter beteugeling van zogenaamde ‘bijzondere fiscale mechanismen’ in de financiële sector. Zo moeten bv. de diverse toezichthouders (FSMA, enz.) dergelijke mechanismen voortaan ‘sneller’ melden aan het gerecht, d.w.z., zodra zij “over concrete elementen” beschikken “met betrekking tot bijzondere mechanismen” bij een onderneming waarop zij toezicht uitoefenen (daar waar er tot nog toe al sprake moest zijn van daadwerkelijke “fiscale fraude in hoofde van de cliënt” van de onderneming); (zie meer uitgebreid *Fisc.* 2021, nr. 1698, 4; de aldaar besproken maatregelen uit het wetsontwerp hebben ten gronde geen wijzigingen meer ondergaan).

Tijdens de bespreking van het wetsontwerp in de Kamercommissie Financiën liet de minister optekenen dat deze maatregelen “slechts het eerste deel [zijn] van een drieluik” : het tweede deel is een “nieuwe circulaire” die de NBB en de FSMA “in verband met bijzondere mechanismen zullen uitvaardigen” (daarin zal “een niet-beperkende oplijsting van mogelijke bijzondere mechanismen” worden opgenomen). Het derde deel is “een protocolakkoord tussen de [BBI], enerzijds, en de NBB en FSMA, anderzijds, met het oog op de regeling van de kennisgeving betreffende verrichtingen die aanwijzingen inhouden van bijzondere mechanismen” (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1900/003, 5 en 21).

- Het tweede onderdeel van de nieuwe wet betreft het zogenaamd ‘UBO-register’ (cf. het ‘register van de uiteindelijk begunstigden’) waarin de

Witwaswet van 18 september 2017 voorziet. In die wet wordt in hoofde van de ‘onderworpen entiteiten’ de verplichting ingevoerd om de Administratie van de Thesaurie op de hoogte te brengen van de verschillen die zij vaststellen tussen de informatie opgenomen in het UBO-register en de informatie waarover zij beschikken (pro memorie : een dergelijke verplichting kwam al voor in het uitvoeringsbesluit bij het UBO-register, maar zij werd vorig jaar door de Raad van State vernietigd). Zie voor meer toelichting, het ‘kaderstukje’ vermeld in *Fisc.* 2021, nr. 1698 op p. 4 en 5 (waar o.m. melding wordt gemaakt van de bijzondere regeling voor advocaten die de tussenkomst van de ‘stafhouder’ voorschrijft).

Deze meldingsplicht veroorzaakte nogal wat beroering binnen het ITAA (*Belgian Institute for tax advisors and accountants*), omdat zij “(fysieke) veiligheidsrisico’s” voor accountants en belastingadviseurs kan impliceren. Om die reden werd uiteindelijk aan de regeling nog een bepaling toegevoegd die de anonimiteit van de aangever moet garanderen : “wanneer de Administratie van de Thesaurie een mededeling doet aan een derde, de Procureur des Konings of de federale procureur inbegrepen, zal de identiteit van de onderworpen entiteit of de bevoegde autoriteit die de melding van een verschil [...] heeft gemaakt in geen geval meegedeeld worden” (nieuw art. 74/1, § 2, al. 2 Witwaswet).

Het ITAA wierp ook op dat de meldingsplicht haar leden ertoe verplicht het UBO-register te raadplegen, terwijl deze raadpleging niet kosteloos is (er moet volgens de Witwaswet immers een vergoeding voor administratieve kosten worden betaald; art. 75 Witwaswet). Daarmee rekening houdend, schrijft de wetgever in de Witwaswet in dat de “raadpleging van het UBO-register kosteloos is” (aanpassing art. 75, al. 2 en opheffing art. 75, al. 3 Witwaswet). Bijgevolg is voortaan “elke consultatie” van het UBO-register gratis (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1900/5, 7).

Inwerkingtreding

Bij gebrek aan een specifieke datum van inwerkingtreding, treden de voormelde maatregelen in werking op 28 juni 2021 (tien dagen na publicatie in het *Belgisch Staatsblad*).